

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună
Redactor: P. BOȘOROGAN

NAȘTEREA DOMNULUI

Aproape de XX de veacuri lumea creștină serbează această zi, cu aceleași pregătiri în fiecare an... porc tăiat, vin la butoi, s'au cei cari nu au vinul lor, să îngrijesc ca să-și procure din vreme *vinul de crăciun*; apoi haine noi și în siara de ajun să nu lipsească din nicio casă, tradiționala oală cu varză, care trebuie străgiuită de toată familia până fierbe, căci pe când fierbe mai, bine sosesc și colindătorii cari vestesc că S'a născut Christos „*In Orașul Vitflaim*“ Apoi copiii cu steaua etc. etc. Așa și iar așa din an în an.

O bucurie mare umple inimile celor mari și celor mici, căci crăciunul vine cu multe bucurii, daruri de crăciun, so-

sesc rudeniile apoi ospătarea ține de regulă trei zile. Bucuria unui crăciun fără de Christos.

S'ar putea spune, că această sărbătoare ca și multe altele, pe lângă puțina bucurie ce să stărnescă prin glasul celor ce colindând vestesc amintirea Nașterea Lui Christos; mai mult ocupă locul unor bucurii cu totul streine de adevărata însemnătate ce o are. De cele mai multe ori sărbătoarea să termină ceartă, bătaie și vai decăteori, chiar cu moarte. Și de ce? Pentru că cei mai mulți, au uitat adevărata însemnătate a «Nașterii Domnului» și în loc ca să pregătească cu o inimă nouă curată, cu o adevărată bucurie sufetească, că S'a născut Domnul Nostru I-

sus Hristos, ca să aducă „Pe pământ pace și 'ntre oameni bună învoire“ să pregătesc numai și numai cu bucurii deșerte, cu înbuibarea cu sațul mâncărilor și al beuturilor, cari în loc ca să-l facă pe om mai bun și gata de a se apropia cu daruri și cinste car face bucurie îngerilor și Lui Dumnezeu îl face să creadă că în decursul anului n'a avut destulă vreme ca să mânânce și să bea îndeajuns și astfel de oameni cari de XX de veacuri și încă nu s'au deșteptat din someul păcatului, ca să sărbătorească cu azime noi, într'o viață nouă; nu numai că nu vor avea parte de adevărata pace și bucurie, dar cu atât mai mult sunt cu toți depărtați de Dumnezeu.

Da, Isus Christos S'a născut. Atunci, în Betleem, dar bucuria a fost numai a acelor cari s'au dus la El. El să naște și azi, în inimă; dar numai în aceia inimă care aude Glasul Său și-l descside. (Apocallps 3: 20; Ioan 14: 23.)

Iubite cititorule, care ai serbat de atâteaori Nașterea Do-

mnului, auzit-ai tu în adevăr Glasul Domnului?? Iubești tu în adevăr pe Domnul? Deschisui-a-l tu inima, ca să poată intra și să locuiți împreună?? Numai atunci vei ști și vei putea serba adevărata Naștere a Lui Christos!

Lumea întregă să sbate în mari și grele dureri, popoară se ridică peste popoară, războiul a încetat dar pacea nu să mai ivește, rușinea a pierit și dreptatea este călcată în picioare fărătemere de Dumnezeu. Multimea celor fără pâine și goi crește zi pe zi; spitaluri închisori și case de nebuni sunt archipline, cerșetorii și tâlhari de toată categoria se înmulțesc iar bisericile stau goale. Să ne trezim cu toți și să ne venim în fire, să pricepem și să înțelegem, că toate acestea sunt avertismete (mustrări) dela Dumnezeu, ca să ne întoarcem cu toții spre El. Fericiți vor fi toți aceia cari Il vor primii ca să se nască în inimile lor. Căci mânia lui Dumnezeu numai atunci se va depărta dela ei. Vezi Isaia c. I.

Pentru Isus nu este loc.

„..... pentru că în casa de posire nu era loc pentru ei“. (Luc. 2:7).

Încă odată am ajuns să ne întindem mâna unul altuia pofbindu-ne sărbători fericite. Aceasta o facem însă în vreme grea. Pentru mulți sărbătorile nu vor să sosească fericite. Foamea cutreeră străzile noastre, iar ura rupe societatea omenească. Sunt mulți cari varsă lacrimi chiar astăzi. Sărbătoarea ce altădata era ziua bucuriei și a mulțumirii, pentru mulți, este azi o zi de întristare, o zi care amintește de vremuri mai bune, cari au dispărut. Mulți nu vor avea hrană și îmbrăcăminte îndestulătoare în zilele Crăciunului. Alții nu vor avea lemne, iar altora înloc de Moș Crăciun, le va sosi Domnul proprietar, care le va spune că dacă nu vor achita restul de chirie, vor trebui să părăsească locuința...

Cu toate acestea totuși vor fi și bucuriile Crăciunului la locul lor. „Iată, vă aduc o veste bună de mare bucurie!“ Acest răsunset să răspândească peste colibe Betleemului, ca o săgeată. Dar inima Mariei și a lui Iosif fu străpunsă de o alta veste: „In ospătărie nu era loc pentru ei“. Încă dela început istoria vieții Lui Isus este o melodie dureroasă. Asu-

pra Luminei De Sus, să așază o umbră întunecoasă de jos.

Faptul, că pentru Isus numai în grajd s'a găsit un loc, a devenit un simbol, pe care viitorul l-a adeverit. Nu este loc, aceasta este experiența făcută de Isus mai târziu, de care S'a convins mereu, mereu și pe care o face încă și în zilele noastre.

Faptul că Isus n'a fost primit, este ceva de neînțeles. Poporul promisiunilor nu are loc pentru Cel promis. Aceasta nu din cauza că nu avea cunoștință, de Cel ce trebuia ca să vină. Doar conducătorii popoului puneau mare pază pe aceasta. Chiar pregăteau poporul pentru primirea celui așteptat. Cu toate însă cu puțină excepțiune, le-a lipsit la toți pregătirea internă pentru Isus. Speranța în Mesia a fost cultivată numai exterior, în interior era evreul depărtat de Dumnezeu, el trăia în eul său, în celea pământești și în păcate. Deaceia i-a fost lui un Mesia ca Hristos, nesimpatic și de nesuferit. Aceiaș impresie asupra lui Isus, o întâlnim și astăzi în tot locul.

Pentru diferitele lucruri zilnice, de interes pământesc să găsește întotdeauna loc și interes. Omul de azi este deschis pentru celea lumești. Chiar sărbătorile Crăciunului arată, cât de mult dă omul pe celea pământești și cât de puțin pe celea cerești: multe mese bogate se vor servii în sărbători, înse în puține cazuri să va ceti istoria Crăciunului

din Scriptură.

Deci iată de ce nu este nici azi, ca și atunci loc pentru Isus. Omul este deschis pentru lume nu pentru Isus, căci Isus îi este prea incomod și cere prea multe. Da, El îi stă în cale, și i se împotrivesc cu planurile lui.

Vezi lupta lui Stalin în Rusia în contra Lui Hristos! O, dacă lumea s'ar cugeta, cui include ușa...! Criza cea mare de azi își are cea mai adâncă cauză în respingerea Lui Hristos. Cine nu primește pe Hristos, își alege drumul ruinării. Vezi pilda poporului Evreu. Și tu? Fă loc pentru Hristos!

Dar voi Ucenicii Lui Isus? Are El loc destul la voi? Dacă ne cugetăm bine, se poate să nu mai ai-bă Isus loc destul la ai Săi?

Nu puțini sunt și deaceia, la cari credința în Isus stă pe picioare slabe. Da, în sfârșit demultei ne vine înainte că pentru Isus n'avem loc decât numai în grajd. Iubirea de lume, rușinea, puțina credință și oboseala — cu toții cunoaștem aceste oaspeți. „In ospătărie nu este loc“, nu este loc pentru Isus! Ce cuvânt greu! Cu aceasta s'a zis totodată și un lucru imposibil. Căci cu el era puterea de sus. El n'a făcut voia Sa ci voia Lui Dumnezeu. Și el a fost hotărât spre împlinirea Misiunii Sale chiar dacă-L va costa viața. „Fără vărsare de sânge nu este iertare“. (Evr. 9 : 22) El a

mers pe calea Sa până la moarte, până a putut striga: „S'a sfârșit“! Da, El a știut și știe să-Și găsiască loc. Cu Maria Mama Lui Isus, să începe calea biruinței pe pământ. Când la vestirea Ingerului a răspuns: „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale“,! atunci s'a câștigat pentru prima dată loc pentru Isus între oamenii depărtați de Dumnezeu. Lângă Maria să atașază și Iosif în sinceritatea sa și să ofere a ocroti părintește pruncul ce era așteptat. Al doilea cerc deschis pentru Isus, au fost oamenii evlavioși din Israel, ce așteptau mângâierea lui Israel (Luc. 2 : 25), păstorii, Simeon, Ana. Mai departe a câștigat Isus loc la ucenicii Săi. Unul după altul au fost atrași la El. Apoi I-au urmat Iudeii în ziua de Rusali și alți în timpul acela. Trei mii să coboară într'o zi în apă și sunt botezați și numărul Ucenicilor se ridică la 5000. Indeosebi unul dintre ei era Pavel. Cât își ținea el de închisă inima, dar Domnul îl câștigă totuși.

Deatunci calea biruinței Lui Isus cutreeră lumea. Iubirea de păcat și închinarea la idoli înconjura lumea păgână. Totuși Pavel este o făclie aprinsă în mâna Lui Isus. Din sută în sută de ani, hotarele Impărăției Lui Dumnezeu să lătesc pe pământ. Dar contrarul cel mare a lui Isus satana încă a știut să pună multe piedici, în calea celorce duc vestea

cea bună a Evangheliei. Totuși Isus pășește din biruință în biruință, până odată la sfârșitul zilelor, când drapelul Său va fâlfâii pe tot locul până la capătul pământului, când Lui I se va închina tot genunchele. Ochii profeților au prevăzut acestea înainte și au zis: „El nu va slăbi, nici nu se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ“! (Isaia 42:4) Dar Isus știe să-și facă loc chiar și în viața individuală (personală) căci El prin Duhul Său Cel neobositor, și astăzi este la lucru. Slăvit să fie Numele Său, căci el și în zilele noastre pășește printre noi și nu în-ceată a mântuiri pe oameni.

Deci dacă noi suntem în mâna Lui Isus ca răscumpărați, El are mijloace și căi prin care să-și facă tot mai mult loc la noi: prin bunuri și binecuvântări, prin muștrarea Duhului Sfânt și prin suferinți.

Așa că deși sunt vremuri atâta de grele, totuși putem sărbătorii aceste sărbători, întru biruința și înaintarea credinței în Isus care cuprinde tot mai mult teren în toată lumea. Lăsați ca să-L mărească inima noastră pe Isus și să-I aparțină cu totul Lui.

Faceți loc pentru Isus!

prelucr. de P. B.

GLASUL EVANGHELIEI DOREȘTE TUTUROR CITITORILOR SĂI AN NOU FERICIT!!!

GÂNDURI DE CRĂCIUN. CEA DINTĂI BISE- RICĂ CREȘTINĂ BETLEEMUL AZI.

Cea dintâi și cea mai veche biserică creștină, este biserica ce s'a clădit asupra peșterii în care s'a născut Domnul Nostru Isus Hristos.

Intrarea la aceasta biserică să face printr'o ușe foarte scundă, deoarece poarta cea larcă a fost închisă cu zid, ca să împiedece folosirea bisericeii la adăpostirea caravanelor călătore; care au folosit'o multă vreme ca loc de poposire. Aceasta Bazilică a fost renovată de împăratul Constantin cel Mare.

Astăzi biserica este folosită pentru servicii divine, de către creștinii Rom. Cat. Ortd. și Armeni, cari să perândează întru folosirea ei.

Din biserică coboară în jos niște trepte în peștera nașterii. În care mai multe lampe ce aparțin diferitelor confesiuni, răspândesc o lumină ofilită asupra unor picturi vechi și afumate și asupra unui mic altar, înaintea căruia se află înfipțată în padiment o stea de argint care poartă inscripția: „Aicea a fost născut Isusu Hristos din Fecioara Maria“. Privind aceasta vizuină, ne putem face ușor o idee despre „Taina cea din veci ascunsă“. Aici jos, S'a coborât Fiul Vecinicului Dumnezeu, ca să se na-

scă în cea mai umilă locuință.

*

Pe când o pereche de oameni bătrâni în seara de ajunul Crăciunului înainte de a merge la culcare ceteau istoria Nașterii Domnului, ochii bătrânei femei se umplură de lacrimi. Ea își depune ochelarii pe masă și plânge... „Ce este cu tine“? întrebă soțul. Bătrâna răspunde: Eu mă cugetam tocmai la aceia, cum s'a putut întâmpla așa o faptă rușinoasă că pentru Domnul Isus n'a fost loc în ospătărie! Atunci zice soțul: „O, acea a fost pentru noi tocmai un mare bine; acela cuget, că Isus a fost născut într'o peșteră, ne aduce pe Domnul mai aproape de noi cei săraci“.

*

Apel! „*Eu nu vă promit plată nici onoare, niciun fel de răsplată; dacă veți merge cu mine, veți răbda foame și sete, oboseală și mârșuri grele și moarte*“. Acestea au fost odinioară cuvintele, cu cari Garibaldi s'a adresat tinerimei Română. Și cu miile s'au înrolat în jurul lui. Numai astfel de oameni devotați putea el folosi în serviciul sfânt, de eliberare de sub jugul robiei. Tot la fel a fost și Apelul lui Isus, către gloatele ce-L înconjurau: „Lepădare de sine și umilință“. Gata a-L urma, prin singurătate și persecuție, printr'un devotament sfânt, prin trădare și hulă.

Astăzi este greu, a fi creștin, în-

se nu din punct de vedere al priceperii, căci doar fiecare om dreptcredincios, trebuie ca în cele din urmă să debarce la malul lui Hristos.

Dar astăzi este greu, să fi creștin, din punct de vedere al vieții. „Căci cei acri vreau să rămână în dragostea Lui, trebuie ca să trăiască așa cum a trăit El“. Omenirea nu voește a se lupta încontra cunoștinței sale bune, de-a putea vedea pe un om mai drept și mai curat decât pe sine.

Și astfel dacă vei voii a te înrola în jurul lui Isus și dacă vei începe a iubi în loc de-a ură, vei fi hulit și persecutat, dacă vei începe a suferii în loc de răzbunare, dacă vei începe a ură păcatul și ați pune în rânduială trecutul, dacă vei începe să fi un altul, decât alții, vei fi expus la celea din apelul lui Garibaldi de mai sus. Înrolați-vă în jurul Lui Hristos.

Scrisoarea unui finăr.

„Eu știu, că sunt mântuit prin sângele lui Isus și că, prin Mila Lui sunt răscumpărat din păcatele mele. Mai știu și aceia, că Isus prin al Său sânge m'a făcut curat. El m'a iertat. Aceasta una o știu eu și aceasta bucurie o voiu păstra totdeauna, căci și eu sunt un ucenic a

Lui Isus. El m'a răscumpărat și de-aceia eu sunt plin de bucurie și voiu fi totdeauna vesel. Eu vreau să-L rog, sa mă păzească de aceia ce m'ar putea păta și de orice ispită. Eu i-L rog să mă apere de minciună și de hoție; chiar dacă este în grădină numai un măr căzut în iarbă dacă eu l'ași ridica, este păcat, nu-i iertat“.

Aceasta este drept! Aceasta este semnul unei adevărate pocăință și întoarcere, dacă învățăm a urî păcatul și voim a-l părăsi.

Una să știm și să ținem minte: nu este păcat atâta de mic care să nu avem lipsă ca să ni se ierte și nu există așa păcat mare, care să nu poată fi iertat!

ROB SAU LIBER

A Bălgrădeanu.

Nu tocmai așa mulți ani au trecut când în America se vindeau oameni și se cumpărau. Cei ce erau vânduți se numeau robi; oameni ce nu primeau nici o plată de la stăpânii lor, orice ar fi lucrat. Avram Lincoln, un om cu frica de Dumnezeu a cer-
cat să desființeze această vânzare de oameni, luptându-se ca acești oameni să fie lăsați liberi. Cu mari jertfe și greutateți s'a câștigat această libertate. A trebuit multe vieți să fie pierdute ca acești robi să capete

libertatea.

Se zice că după moartea lui Lincoln un soldat de al lui care lupta pentru libertatea acestor robi, a întâlnit într'un sat pe un rob, trăgând la o căruță încărcată cu nisip. Căruța se afundă într'o groapă de nămol și bietul rob n'o mai putu scoate. Fața lui era palidă, slab zdrențeros, iar pe fața lui uscată erau urme de biciu și palme. Soldatul se apropie de el și-l întrebă; „*La cine ești tu în serviciu?*“ El răspunse „*La omul cel mai rău din acest sat*“ „*Și de ce stai la el dacă e rău?*“ „*Da, Domnule eu sunt rob din copilăria mea. Tatăl și mama mea au fost robi, au fost vânduți, ei au murit robi și tot așa sunt și eu. Viața noastră e o viață de zbucium. Răbdăm foame, luăm bătăi peste puterile noastre, hrană și haine nu primim dela stăpân, decât dela alții mai buni de inimă. Aș vrea să fiu rob altui stăpân, dar el nu mă lasă el vrea ca să mor în serviciul lui*“. Soldatul îl așteptă cu înfrigurare până vorbi și în urmă zice: „*Tu poți fi liber dacă vrei*“. „*Eu liber! Oh, aceasta e prea mult pentru min*“. Soldatul îl prinse de mână și-i zise: „*Dragul meu, eu sunt soldatul lui Avram Lincoln, ai auzit despre el?* Robul răspunse: „*Nu*“. „*Acela a murit pentru libertatea voastră și deci să nu mai fi trist că el a murit și pentru tine. Eu am venit*

să spun oricărui că poate fi liber pentrucă stăpânul meu a murit câştigând libertatea“. Robul căzu la pământ și zise: „Domnul meu spune-mi ce să fac și cum să scap de stăpânul la care am fost rob atâta vreme? Soldatul zise: „*să-l lași și să vii cu mine și împreună vom cerca să liberăm mai mulți frați ai tăi căci mai sunt încă în robie*“ Robul zise: „*Onoare Lincoln eu voiu muri alături de tine pentru liberarea fraților mei*“. Pa dată a plecat cu soldatul, lăsând pe vechiul stăpân și căruța acolo unde s'a întâlnit cu cel ce i-a adus vestea de libertate.

Și acum dragul meu cititor caută și din aceasta întâmplare scoate-ți o învățătură. Satan e acel ce robește snfletele și viețile oamenilor.

(va urma)

TREI MOTIVE

Un învățat mare gânditor a zis cu câțiva ani înainte, că el a cetit toate cărțile, ca să poată lupta în contra religiei Lui Isus, și ar fi devenit un ateist (ce nu crede în Dumnezeu), dacă nu l-ar fi reținut napoi trei motive:

1. Eu sunt un om. Ori încotro mă voi duce, astăzi sunt mai aproape de mormânt decât eri, cu o zi. Eu am cetit tot ce să poate spune și ști. Și n'am primit nicio rază de lu-

mină despre întunecata noastră existență. Atuncia deci să nu mi se ia și cel din urmă îndrumător, ca să nu rămân orb ca bâta.

2. Eu am avut o mamă. Și eu am privit-o cum cobora în jos în valea întunerecului, unde și eu trebuie ca să merg. Și ea să sprijinea pe un braț nevăzut, ca un copil ce să odichnește pe pieptul mamei sale. Eu știu: aceia n'a fost vis!

3. Eu am, spunea el cu ochi scăldați în lacrimi, trei fete fără mamă. Ele nu au pe nime mai aproape decât pe mine. Mai bine le-ași sucii gâtul, decât să le las în lumea păcătoasă, dacă ar fi cu puțință ca lumea să fie desbrăcată de efectul soliei lui Hristos. Acestea sunt trei lucruri simple, însă sunt motive vrednicie de o cercetare adâncă; în care să ascunde toată înțelepciunea adevărată.!!

Pagina Păstorului

Nu fugi din calea greutăților.

W. A. Elliot. In românește de Blințeanu.

Turburarea nu poate fi închisă sau izolată, cum să izolează o boală lipicioasă. Instituțiunile de sănătate încearcă a respinge și a izola (a separa de cei sănătoși) orice boală lipicioasă în deosebite regiuni,

predicatorul însă trebuie ca să facă experiența, că încă nu s'a găsit niciun mijloc, care să-l poată pune la adăpost de greutăți și de turburări în biserică sa. Greutățile dintr'o biserică, să găsesc și apar sub alta formă într'alta biserică. Părăsirea unei biserici din cauza greutăților, de celea mai multorii ne face să cădem în altele mai mari, dintr'o alta biserică pe care n'o cunoaștem.

Seinul dupăcare să cunoaște omul tare, este capacitate de-a înfrânge greutățile și triumfa-re a asupra turburărilor. Celce fuge când să apropie furtuna, este presupus întotdeauna ca un laș (ce fuge dela datorință). Iți este lipsa așa un mare chin, încât te împunge mereu cu spinii ei ce te împinge adesa în desnădejde și în calea ta întâlnești critică și iar critică ori unde-ți vei întinde mâna ? Ai greutăți din partea unei diacon sau bătrân, care mereu îți zădărnicește bunul tău plan ? Te simțește apăsător din cauza că cei pe care îi servești nu te înțeleg ? Te muncește doar gândul acela că osteneala ta

nu este prețuită, ori te doare că turma ta tinde spre viața lumească și decade ? — Nu fugi ! Căci în acesta privință nu ai unde scăpa, de greutăți. Nu este biserică fără de vânturi turburătoare. Adâncește-te deci în hotărârea răbdării, prin care te vei putea salva, din orice situație grea. Insuși Hristos a avut parte de aceasta soartă; deaceia El nu întârzie a veni într'ajutorul trimișilor Săi când sunt în nevoi.

Dr. F. B. Meyer zice: „Dacă Dumnezeu ți-a incredințat o biserică, nu fugi dela ea, pentru că diavolul îți zice: „Pleacă” Un altul predicator spune: „Pe piatra ce să află la o depărtare de o milă, de o alta biserică stă un diavol și zice: „ Eu încă sunt aici !”

Statornicia credincioasă adesa produce minuni în descurcarea situației grea. Ceiace apare Dumineca ca un munte imposibil de trecut, totaceia adeseori se pare Vinerea că nu-i decât un mușuroiu. Aceiaș ocaziune, care ți-a intunecat gândurile și serviciul de Duminecă, peste o jumătate săptămână pare de o

mică însemnătate. Câtă mizerie ai fi avut singur de îndurat dacă ai fi procedat în grabă neprevăzător! Reținerea demultei scoate la lumină lipsa ce ne înconjoară. Ingăduie-ți timp! Înainte de-a zice și aface lucruri urâte din pornirea inimii mâniașe, nu număra nu-mai până la zece, ci lasă să se scurgă șapte zile!

Focul cel dintâi va trece, temperatura să înmoaie, soarele va străbate printre nori și iar vor fi toate bune. Tu te vei echipa cu putere nouă și vei începe ați îndeplini lucrările în biserică ta cu un nou curaj.

Jocul durerii la Ilie a fost, că el a fugit prea curând. El a fost prea râvnitor, așa că în urma să găsește într'o situație în care nu mai poate răsufla, care însă nu era atâta de rea precum o credea el. El fugea, dar el voia să scape de el însuși, ceiace este cu neputință. Descurajarea era mai mare decât greutatea însăși. Descurajarea lovește de cea mai multei și în situația profetilor, de azi. Cel mai bun remediu (leac) într'o situație grea este

îmbărbătarea personală. Este mai ușor a sta cu mâinile în brață și ași da sufletul, decât a păstorii cu cârja neîndoeli și a purta greutatea unei păstorii. Dar a muri fugind de datorie, este ceva lipsit de onoare. Nicu-n trimis a Lui Dumnezeu, nu poate dori un astfel de sfârșit. Nu! Nu fugi de greutatea, căci credința noastră este triumful, ce a biruit lumea!

Nașterea Domnului.

*Colo'n ȧara depărtată
In Palestina într'un sat,
Intr'o peșteră săracă
Doi drumeți au înserat.*

*C'au umblat destul p'afară
Pe la case întrebând, . . .
Inse nime nu-i lăsară
Numa 'n peșteră zicând:*

*„Pentru voi nu să găsește
Loc în casă, așa târziu,
Doar în peșteră loc este
Și sunt și vite, nu-i (pustiu“.*

*Atunci familia Cea Sfântă
Obosită fiind de drum,*

*Neștiind că ce să'ntâmplă
Peste noapte 'n somnul bun.*

*Au intrat să s'odihnească
In peștera de lângă sat,
Nici gândind c'o să sosească
Timpul Binecuvântat.*

*Dar fiind vremea împlinită
Cum a zis Domnul de sus,
In Betleem, cetatea mică
S'a Născut Domnul Isus!*

*In coliba păstorească
Unde nimeni nu gândea,
Vrut-a Domnul să se Nască
Proslăvitul mesia.*

*In aceia noapte mare
In care S'a născut Isus,
S'a văzut lumină mare
Și glasuri s'auzeau de sus:*

*„Lui Dumnezeu fie Mărire
Slavă întru Cei de sus“,
Intre oameni bună'nvoire
Astăzi S'a născut Isus!*

P. Boșorogan.

PASTORALA

Iubiți frați in Domnul, dacă în decursul unui an demulțteori poate neglijem datorința no-

astră de creștini de a medita (gândi) asupra celei mai mari probleme, ce suntem, și încotro mergem spre ce țintă?, acuma este timpul cel mai potrivit, să ne oprim puțin din neconținută luptă pentru existență și să cugetăm la timpurile în cari trăim. Dacă cu adevărat voim a cerceta, nu este nicio greutate a constata, că trăim în timpuri biblice.

Lăsând la o parte orice vină ce am arunca-o în capul celor nelegiuți, cari nu se supun lui Dumnezeu, ci mereu i-L necinstesc cu înjurături, cu beții și cu totfelul de păcate, urându-se unii pe alții și chiar omorându-se; să ne cercetăm mai bine pe noi înșine, fiecare pe el singur și vom înțelege că trăim în zile grele și nu numai aceia cari înjură pe Dumnezeu și să omoară sunt vina tuturor greutăților din zilele noastre.

Ci vina o au toți aceia cari să zic creștini adevărați, dar cari nu trăiesc așa cum i-a învățat cele ce-a adus creștinismul în lume.

Greutățile și criza morală și

materială se țin lanț de trei ani, pacea din lăuntru și din afară lipsește și cine poate asigura lumea de un viitor mai bun? Oare nu sunt acestea toate pedepse dela Dumnezeu asupra lumii întregi? Dacă ochii lumii stau și acuma închiși și nu văd că orice ar face nu merge, datori sunteți voi, cari ați fost orbi și ați văzut lumină mare, ca să vă deșteptați din somn cei cari poate ați adormit și să ne întoarcem cu toții către Dumnezeul Nostru cu mare pocăință, cum a făcut cei din Niniva și Dumnezeu văzând căința noastră ne va ierta și va aduce iarăși timpuri de reînsufletire. Fraților nu dați loc diavolului să rupă niciun front. Ci veniți-vă în fire, fiecare cugetând la Cel ce S'a născut în Iesle, căci pentru El nu era loc în case, îngăduiți-vă unii pe alții, iertativă unii pe alții, rugativă unii pentru alții spuneți-vă uni altora în frica și în cinstea Nașterii Lui Hristos. Dacă fiecare suflet care citește Sfânta Scriptură, va voi să înțeleagă ce zice Domnul prin solul Său

(2 Petru 3: 10—14) atunci cu siguranță Domnul va avea milă de poporul Său și îi va face după cum a promis: (mica 4: 4—6) Numai așa ne va veni scăparea și unora și altora. Fraților, stați fiecare la locul vostru, serviți pe Dumnezeu cu cinste, dați Mărire Fiului, plătiți Domnului voturile voastre și Pacea Lui Dumnezeu se va reîntoarce asupra noastră.

P. Boșorogan.

Maxime și cugetări.

Acelea ore în cari ai suferit lipsă uită-le, dar ce ai învățat în acelea ore, nu uita niciodată!

*

Celce vrea ca să fie auzit de Dumnezeu, mai întâi să audă el pe Dumnezeu!

*

Unii oameni comit rătăcirea, de a crede că registrul bisericii (în care le este scris numele) este Cartea Vieții.

*

Nu vorbi niciodată ceva rău de un om, dacă nu ești sigur de ceia ce vorbești, iar dacă ești sigur, întreabă-te: Dece să vorbesc aceasta?

*

Mulți nu știu că iubirea frățească

este aripa pe care a dat-o Dumnezeu oamenilor, casă se înalță spre ideal.

Inaugurare.

În ziua de 20 Nov. a. c. în prezența unui popor foarte numeros, a fost deschiderea casei de rugăciune zidită în Câmpia Turzii. Fratele premer Gh. Cozman deschide serbarea cu rugăciune. iar serviciul este deschis de frt. președinte al Comunității P. Boșorogan și urmat de mai mulți frați din jur.

Frații din Cluj cu fanfara au împodobit frumosul program al serbării. Dumnezeu să binecuvinteze pe toți cari au ajutat la ridicarea acestui Sfânt locaș.

*

În ziua de 5 Dec. a. c. în comuna Ohaba jud. T. Mică a fost inaugurarea bisericii baptiste zidită într'un frumos stil, de antrepr. Drimbărean Aurel. Cu aceasta ocaziune au fost și fratele C. Adoreanu din Buc. și fr. Lucașa Sezonov de față. Poporul i-a ascultat cu mare atențiune. Au fost și clipe emoționate de mare bucurie; căci biserica fraților din acest loc a fost închisă o jumătate de an și acum Domnul i-a învrednicit de au zidit așa o biserică, care nu se poate vedea în multe locuri. Domnul a binecuvântat aceia zi, cu mai mulți predicatori din jur cari au vestit cu putere Cuvântul Sfânt.

Fratele Pred. M. Flueraș a vorbit despre suferințele fraților din Rusia, la auzul cărora frățietatea întregă a rupt într'un mare plâns. Întreg programul serbării a fost condus de frt. președinte P. Boșorogan. Pacea cea Sfântă să fie asupra acestei biserici.

Serbare.

În ziua de 6 Nov. a. c. Soc. Femeilor din biserica Alba-Iulia, au avut o reușită serbare, cu frumoase lucruri de mână și prăjituri. Din care au avut un câștig 1300 Lei, pecare sumă au și împărțit-o: 500 lei la misiune. 500 la Comunitate și 300 la săraci. Toate cari vor face asemenea, vor ajuta pe Domnul în Lucru Lui și El le va da pace și fericire.

Conferință.

În zilele de 28—30 Nov. sa ținut conferința lucrătorilor din jud. Hunedoara, în biserica din Simeria, la care pe lângă toți lucrătorii și conducătorii din popor au luat parte cu noi și frații C. Adorianu și Lucașa Sezonov, cari au servit cu multe sfaturi bune. Asemenea și Comunitatea a fost reprezentată prin fr. președinte P. Boșorogan și Casierul Com. I. Oprean cari au prezentat conferinței situația comunității. Doamne Binecuvântă Lucrul Tău!

Căsătorie.

În ziua de 11 Sept. a. c. s'a celebrat actul căsătoriei frt. Iancu Ștefan, cu sora Reza, ambi din Râu de Mori. Actul s'a îndeplinit prin pred. Dragomir Cornea. Au participat mult popor, între care cu bucurie am observat și pe Onor. Autorității Școl. și Jand. cari fiind invitați, au asistat la serviciu.

*

În ziua de 30 Oct. a. c. în Biserica Bpt. din Acmarium jud. Alba, sa celebrat cununia fratelui Bărjica Ioan cu sora Dușa Saveta din loc. Actul a fost îndeplinit de diaconul Goronea Achim. Un popor numeros a fost de fața la serviciu. Binecuvântarea Domnului peste tinăra pereche.

Botez.

În ziua de 18 Sept. a. c. în comuna Râu de Mori s'a botezat 7 persoane, botezul a fost îndeplinit de fr. P. Boșorogan președintele Comunității A. Iulia. Un popor foarte numeros din mai multe părți a luat parte la aceasta mare bucurie. Cina Domnului a fost servită de fr. D. Cornea.

*

În ziua de 2 Oct. frații din Negoiul Rechit. au avut din nou o mare bucurie cu ocaziunea când

s'nu botezat 14 suflete, după ce au depus cea mai bună mărturisire, în fața unui numeros popor. Botezul s'a îndeplinit prin fr. Drag. Cornea. Cina Domnului, prin Diac. Iustin și Aron.

*

În ziua de 9 Oct. a. c. În comuna Coroiesti s'a ținut primul botez a pocăinței, botezându-se 5 persoane. Fr. D. Cornea a îndeplinit actul bot. iar frații diaconi Iustin și Mihaiu au împărțit Cina Domnului. Poporul plângea de bucurie, că Dumnezeu și azi iartă pe cei ce-și cunosc păcatele și le mărturisesc prin pocăință.

*

În ziua de 23 Oct. a. c. Biserica fr. din Hațeg a avut o bucurie mare cu ocaziunea botezării unui suflet. Când un păcătos se întoarce la Dumaezeu se face veselie în cer. Botezul a fost îndeplinit de fr. D. Cornea.

Necrolog.

În ziua de 16 Oct. a. c. a fost înmormântarea fratelui Iosif Tebean în comuna Negoiu-Valea Lupului. Actul a fost ținut de fr. Aron.

*

În ziua de 6 Nov. a. c. A fost înmormântat frt. Ilca S. din comuna

Cinciș jud. Huned. Actul ceremon. l-a îndeplinit frații D. Cornea, Van- cea și Aron.

Aviz.

Aducem la cunoștința tuturor fra- ților din Comitetul Comunității Alba- Iulia, că pe ziua de 28 Ianuarie sunt invitați să ia parte la ședința Comunității. Cu următorul program; Darea de seamă a stărei Comunității, a Casei Săracilor, organizarea cer- curilor de lucru, cercetare unor lu- crări noi, eventuale propuneri și a- scultarea și cercetare plângerilor cesă vor ivi.

Atragem atențiunea tuturor lucră- torilor, că până la aceasta dată sunt rugați a incasa și aduce cu ei toate taxele resteanță de până acum, pre- cum și costul abonamentului din fiecare biserică.

**

În ziua de 5 Nov. a. c. în comuna Tiur jud. T. Mică sa ținut conferința fraților din cercul Aiud, la care cerc este ca premergător fr. Gh. Cozman. La aceasta, convertire au luat parte pe lângă un număr mare de frați și predicatorii P. Oprean și M. Flu- eraș precum și fr. președinte al Comunității A. Iulia.

Pe lângă alte sfaturi și propuneri bune, unii frați au luat hotărârea că, pe viitor ei vor da a zecea parte

misiune. Dacă ar face așa mai mulți frați, am putea lucra mai bine lu- crul Domnului. Dar este frumos a promite, dar mai frumos este a în- plini ce-ai promis. Decât să nu în- plinești mai bine nu promite căci, dacă și Dumnezeu Și-ar retrage dela tine ceia ce A promis; nu ți-ar merge bine.

*

În ziua de 6 Nov. a. c, noi frații din Orașul Alba-Iulia, am avut fe- ricirea să deschidem o casă de ru- găciune în str. Reg. 24 Dorobanți Nr. 4. O mulțime de oaspeți ne-a cercetat cu aceasta ocaziune, dar ce este pentru noi o deosebită bucurie, sunt celea 5 suflete cari cu ocaziu- nea Evanghelizării ce sa ținut în noul locaș timp de o săptămână, au fost dobândite prin puterea Duhului Sfânt și au rămas hotărâte, a urma pe Domnul.

*

În zilele de 20—27 Nov. Biserica Lupeni a avut deosebita bucurie să aibă în mijlocul lor pe fratele Lu- cașa Sezonov decurând întors din America, unde a terminat Seminarul de Teologie; care le-a făcut mari bucurii dându-le diferite îndrumări

întru cunoașterea mai bine a Sfin-tei Scripturi. Bindecuvântarea Lui Dumnezeu să se reverse peste toți sămănătorii de lumină în popor!

Un zgârcit mare.

Primum știrea dela un frate, că într'o comună a murit un frate care timp de 2 ani n'a dăruit nimica, nici un ban, nici la misiune nici la Comunitate.

Toată averea a lăsat-o la neamuri, cari la moartea lui l-au petrecut cu mare bucurie până la groapă, ba unii erau chiar beți de bucurie, că le-a rămas bună parte dela mort.

Pentru cei săraci

Biserica II. Avram-Iancu ne trimite 630 Lei și o Scrisoare: Fr.

Boșorogan vărog să împărțiți suma aceasta, trimisă de biserică pe cum urmează:

Lui Erdős Em. Lei 100, Daian Simion lei 150, Maigut V. 100 lei, Văd. lui Păcurar lei 150, la Comunitate lei 100 și pentru spese la Dl. Ministru lei 30.

*

Donațiuni la Casa Săracilor să vor publica în Nr. viitor.

*

La ședința Comunității din 28 Ian. 1933 sunt rugați a lua parte și delegați ai bisericilor cât de mulți, adeca din biserici mai multe.

Fiindcă situația este atacată de criză, rugăm pe toți cari vin la aceasta ședință, să aducă cu ei în-treținere pe o zi.

„Glasul Evangheliei”
dorește tuturor citi-
torilor săi **An nou fericit**

